

Долесь, Йоханъ Фридрихъ — Döles, Johann Friedrich — компонистъ род. 23 апр. 1715 въ Шайнбахъ-Халенбергъ, умр. 8 февр. 1797 въ Лайпцигъ, ученикъ на Йох. Себ. Бахъ, канторъ въ Фрайбергъ и Лайпцигъ (въ църквата „Тома“). Забележително е, че Д. — ученикъ и наследникъ на първомайстора на фугата Бахъ — е билъ за изхвърлянето ѝ отъ църковната музика. Писалъ е пѣсни, хорали, сонати за клавицембало и др.

Долорозо, ит. doloroso = скръбно, печалио.

Долцианъ, dolcian, dolce — въ органа е единъ нѣженъ флейтовъ гласъ.

Долче, ит. dolce, съкр. dol — сладко, меко, нѣжно.

Долцианъ, dolcian, dulciana — инструментъ сроденъ на фарота, билъ въ употрѣба презъ XVI и XVII ст.

Долчисимо, ит. dolcissimo — много нѣжно, сладко.

Домеръ, Арей фонъ — Dommer, Arrey von — виденъ музикаленъ историкъ и лексикографъ, род. 9 февр. 1828 въ Данцигъ, умр. 18 февр. 1905 въ Трейза (Тюрингия), ученикъ на Рихтеръ и Лобе по композиция въ Лайпцигската консерватория, изучавалъ въ тамошния университетъ история на изкуствата, 1863 отива като диригентъ и секретаръ на градската библиотека въ Хамбургъ; 1868 е въ Лайпцигъ, дето дълго време редактира „Allgemeine Musikzeitung“ — „Общия музикаленъ вестникъ“, после се връща въ Хамбургъ, като секретаръ на градската библиотека и музикаленъ критикъ на „Korrespondent“. Най-главнитъ му трудове сж: „Наръчникъ за музикална история“, „Елементи на музиката“ и „Музикаленъ лексиконъ“, както и множество статии и критични бележки въ музикалнитъ и научни списания.

Доминанта — петата степенъ, квинтата на диатоничната гама. Има два вида Д. — **горна** или **сѣщинска**, която се смѣта отъ долу на горе (напр. отъ с — g) и **долна** — отъ горе на долу (напр. отъ с — f).

Домнихъ, Хайнрихъ — Domnich, Heinrich — знаменитъ виртуозъ на хорна, род. 13 май 1767 въ Вюрцбургъ, умр. 19 юни 1844 въ Парижъ, писалъ концерти, романи и една школа за хорна.

Домра — старъ руски народенъ инструментъ, съ обѣлъ въ долната и гладкъ въ горната си частъ, звуковъ корпусъ и дълга дръжка — предходникъ на балалайката (гл. т.).

Донати, Балдасаре — Donati, Baldassare — знаменитъ контрапунктикъ и компонистъ отъ втората половина на XVI в., род. 1510, умр. 1603, пѣвецъ въ църквата Св. Марко въ Венеция и наследникъ на Царлино — като първи капелмайсторъ на сѣщата, компониралъ мадригали (една книга за 5 и 6 гласа и две книги на 4 гласа), и мотети — една книга за 5—8 гласа.

Дони, Джовани Батиста — Doni, Giovanni Batista — музикаленъ писателъ, род. 1593 въ Флоренция, умр. 1647 с. т., писалъ „Compendio del trattato dei generi e d'e modi della musica; Annotazioni sopra il compendio“ — Сборникъ отъ трактати за родовѣтъ и тоновитѣ видове въ музиката; „Бележки върху сборника“ и др., и построилъ една двойна лира, наречена „Lira barberina“.

Доницети, Гаетано — Donizetti, Gaetano — виденъ оперенъ компонистъ, род. 29 ноем. 1794 въ Бергамо, умр. 8 апр. 1848 с. т., първитѣ познания по композиция получава отъ Симонъ Майръ — уважаванъ компонистъ и учителъ въ Бергамо, следъ това при падре Станислао Матей въ Болоня — дето се занимава сжщо и съ научни занятия. Отъ 1815 започва, още като ученикъ на Матей, да компонира симфонии, квартети а сжщо и църковна музика, и неговитѣ творби започнали да се изпълняватъ публично; ала родителитѣ му, въпрѣки изъяснения голѣмъ даръ и необикновена лекота въ творчеството, все още искали да го правятъ правистъ. За да се избави отъ тѣхнитѣ натягвания, той постъпва доброволецъ въ единъ австрийски полкъ. Въ това време Росини е билъ на върха на своитѣ успѣхи — и тѣ подтикватъ Д. къмъ сцената. 1818 дебютира като оперенъ компонистъ съ „Енрико-контътъ отъ Боргоня“, дадена въ театъръ „Санъ Лука“ въ Венеция. Операта намира добъръ приемъ, и още сѣщата година той пише за Венеция две опери, които минали при посрѣдственъ успѣхъ. Следъ това написва цѣла редица опери, въ